

Вторник, 15 ноември 2011 г.

I

(Резолуции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Производства по несъстоятелност в рамките на европейското дружествено право

P7_TA(2011)0484

Резолюция на Европейския парламент от 15 ноември 2011 г. съдържащ препоръки към Комисията относно производства по несъстоятелност в рамките на европейското дружествено право (2011/2006(INI))

(2013/C 153 E/01)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност ⁽¹⁾ (Регламента относно производството по несъстоятелност),
 - като взе предвид решенията на Съда на Европейския съюз от 2 май 2006 г. ⁽²⁾, 10 септември 2009 г. ⁽³⁾ и 21 януари 2010 г. ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид членове 42 и 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по икономически и парични въпроси и на комисията по заетост и социални въпроси (A7-0355/2011),
- A. като има предвид, че различията между националните закони относно несъстоятелността създават конкурентни предимства или пречки и трудности пред дружествата, които осъществяват трансгранична дейност, което би могло да се превърне в препятствие пред успешното реструктуриране на неплатежоспособни дружества; като има предвид, че тези различия насърчават търсенето на най-благоприятна правна система (forum-shopping); като има предвид, че равните условия на конкуренция ще бъдат от полза за вътрешния пазар;
- Б. като има предвид, че трябва да се предприемат мерки за предотвратяване на злоупотреби и всякакво разпространение на явлениято „търсене на най-благоприятна правна система“ (forum shopping), и като има предвид, че следва да бъдат избягвани конкуриращи се главни производства,
- В. като има предвид, че дори и да не е възможно създаването на орган, отговарящ за материалното право в областта на несъстоятелността на равнището на ЕС, все пак в някои области на законодателството относно несъстоятелността хармонизацията е целесъобразна и постижима;

⁽¹⁾ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1.

⁽²⁾ Дело C-341/04 *Eurofood IFSC Ltd* [2006] ECR I-3813.

⁽³⁾ Дело C-97/08 *P Akzo Nobel и други срещу Комисията* [2009] ECR I-8237.

⁽⁴⁾ Дело C-444/07 *MG Probud Gdynia sp. z o.o.* [2010] ECR I-417.

Вторник, 15 ноември 2011 г.

- Г. като има предвид, че е налице постепенно сближаване на националните законодателства на държавите-членки в областта на несъстоятелността;
- Д. като има предвид, че Регламентът относно производството по несъстоятелност беше приет през 2000 г. и вече е в сила от над 9 години; като има предвид, че Комисията следва да представи доклад за прилагането му не по-късно от 1 юни 2012 г.;
- Е. като има предвид, че Регламентът относно производството по несъстоятелност беше изготвен след много дълъг процес на преговори, поради което много чувствителни въпроси не бяха включени в него и подходът, предприет по редица въпроси, се оказа остарял в момента на приемането му;
- Ж. като има предвид, че от влизането в сила на Регламента относно производството по несъстоятелност настъпиха много промени: 12 нови държави-членки се присъединиха към Съюза и явлението „групиране на дружества“ се засили значително;
- З. като има предвид, че несъстоятелността оказва неблагоприятно въздействие не само върху предприятията, но също така и върху икономиките на държавите-членки, и като има предвид, че следователно целта следва да бъде защитата на всички икономически субекти, данъкоплатци и работодатели срещу последствията от несъстоятелността;
- И. като има предвид, че понастоящем производствата по несъстоятелност са насочени по-скоро към спасяването на дружества, отколкото към ликвидацията им;
- Й. като има предвид, че законодателството относно несъстоятелността следва да бъде инструмент за спасяването на дружества на равнището на Съюза; като има предвид, че тези спасителни операции, когато са възможни, са в интерес на длъжника, кредиторите, работниците и служителите;
- К. като има предвид, че производствата по несъстоятелност не следва да бъдат използвани неправомерно от кредитор с цел избягване на съвместни действия за събиране на дългове, и като има предвид, че следователно е необходимо въвеждането на подходящи процедурни гаранции;
- Л. като има предвид, че следва да бъде създадена по-целесъобразна правна рамка за случаи на дружества, временно изпаднали в несъстоятелност;
- М. като има предвид, че в съобщението си от 3 март 2010 г., озаглавено „Европа 2020: стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (COM (2010) 2020) Комисията, позовавайки се на липсващите връзки и трудностите, които пречат на изграждането на единен пазар за 21-ви век, посочва следното: „Достъпът на МСП до единния пазар трябва да се подобри. Предприемачеството трябва да се развие чрез конкретни инициативи на политиката, включително опростяване на дружественото право (процедури по несъстоятелност, статут на частните дружества и т.н.) и инициативи, позволяващи на предприемачите да започнат отново търговска дейност след фалит.“;
- Н. като има предвид, че в законодателството относно несъстоятелността следва също така да се определят правила за ликвидация на дружествата по възможно най-щадящ начин, който да е в интерес на всички участници, ако се констатира, че спасяването на дадено дружество може да се провали или се е провалило;
- О. като има предвид, че при всеки конкретен случай трябва да бъдат разследвани причините за изпадането на дадено предприятие в несъстоятелност, т.е. трябва да се установи дали финансовите затруднения на предприятието са просто временни или предприятието е напълно неплатежоспособно; като има предвид, че всъщност става въпрос за установяване на всички активи и пасиви на даден длъжник с цел определяне на неговата платежоспособност или неплатежоспособност;

Вторник, 15 ноември 2011 г.

- П. като има предвид, че групирането на дружества е често срещано явление, но въпросът за изпадането им в несъстоятелност все още не е разгледан на равнището на Съюза; като има предвид, че неплатежоспособността на група от дружества може да доведе до образуването на множество отделни производства по несъстоятелност в различни юрисдикции срещу всяко дружество от групата, обявила несъстоятелност; като има предвид, че ако тези производства не могат да бъдат координирани, има малка вероятност групата да се реструктурира като цяло и може да се наложи разделянето ѝ на отделни части, с произтичащите от това загуби за кредиторите, акционерите, работниците и служителите;
- Р. като има предвид, че понастоящем при несъстоятелност на групи от дружества в ЕС е трудно да се предприемат мерки за подобряване на финансовото състояние поради наличието на различия в разпоредбите на държавите-членки, което излага на опасност хиляди работни места;
- С. като има предвид, че свързването в мрежа на националните регистри за несъстоятелност, което води до създаването на общодостъпна и широкообхватна база данни на ЕС за производствата по несъстоятелност, ще позволи на кредиторите, акционерите, работниците, служителите и съдилищата да разберат дали в друга държава-членка са образувани производства по несъстоятелност и да получат информация за сроковете и формалностите за предявяване на вземания; като има предвид, че това ще насърчи икономически ефективното управление и ще увеличи прозрачността, при гарантирана защита на данните;
- Т. като има предвид, че трансграничните индивидуални планове за действие при извънредни ситуации следва да подлежат на изпълнение по законен ред от финансовите институции и следва да се предвидят за всички корпорации със системно значение, дори ако те не са финансови институции, като важна стъпка в процеса за постигане на подходяща трансгранична рамка за производствата по несъстоятелност;
- У. като има предвид, че разпоредбите за производствата по несъстоятелност трябва да позволяват прилагането на специални режими за отделяне на икономически жизнеспособни единици, предлагащи основни услуги, като например платежните системи и други механизми, определени в индивидуалните планове за действие при извънредни ситуации, и като има предвид, че във връзка с това държавите-членки следва да гарантират, че техните законодателства относно несъстоятелността съдържат подходящи разпоредби, позволяващи прилагането на специални режими на равнището на ЕС, с цел разделяне на неплатежоспособни трансгранични конгломерати на отделни икономически жизнеспособни единици;
- Ф. като има предвид, че при производствата по несъстоятелност следва да се вземат предвид трансферите в рамките на групата, за да може, когато е целесъобразно, да се гарантира трансграничното възстановяване на активите с оглед постигане на справедлив резултат;
- Х. като има предвид, че някои инвестиционни дружества, преди всичко застрахователни, не могат да бъдат ликвидирани „от днес за утре“ и изискват постигането на резултати, свързани със справедливо разпределение на активите във времето; като има предвид, че не трябва да се пречи на прехвърлянето, преустановяването или продължаването на дейности и че може да е необходимо отделянето на приоритетно внимание на този въпрос;
- Ц. като има предвид, че решението за включване в производството по несъстоятелност на цели групи, вместо отделни юридически лица, следва да бъде насочено към постигането на резултати и да отчита всички възможни последици, като използването на други инструменти за решаване на проблема или последиците за гаранционните схеми, включващи множество търговски марки в рамките на една група;
- Ч. като има предвид, че за тази цел би било подходящо да се разгледа дефиницията за хармонизирани спасителни процедури и стандарти за трансгранични конгломерати, включително по-специално замаяната на дълг срещу собственост;
- Ш. като има предвид, че макар и трудовото право да е отговорност на държавите-членки, законодателството относно несъстоятелността може да окаже влияние върху трудовото право, и като има предвид, че във връзка с нарастващата глобализация и икономическата криза въпросът, свързан с неплатежоспособността, трябва да се разглежда от гледна точка на трудовото право, тъй като различията в дефинициите на понятията „заетост“ и „работник/служител“ в отделните държави-членки не бива да водят до накърняване на правата на работниците и служителите при обявяването на несъстоятелност; все пак като има предвид, че всяка дискусия по специфичните въпроси за обявяването на несъстоятелност не следва автоматично да се използва като претекст за регламентиране на трудовото право на равнището на ЕС;

Вторник, 15 ноември 2011 г.

- Щ. като има предвид, че целта на Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател⁽¹⁾ е да гарантира минимално ниво на закрила за работниците и служителите в случай на неплатежоспособност, като същевременно се запази едно целесъобразно равнище на гъвкавост за държавите-членки; като има предвид, че между държавите-членки съществуват различия по отношение на прилагането и че тези различия следва да бъдат взети предвид;
- АА. като има предвид, че Директива 2008/94/ЕО изрично включва в приложното си поле лицата, работещи на непълно работно време, както и работниците и служителите, работещи на постоянен или временен трудов договор; като има предвид, че по-високата степен на защита при обявяването на несъстоятелност следва да се прилага и по отношение на работници и служители с „нестандартни“ трудови договори;
- АБ. като има предвид, че настоящата липса на хармонизация по отношение на реда на кредиторите намалява предвидимостта на резултатите от съдебното производство; като има предвид, че е необходимо да се отдаде по-голям приоритет на вземанията на работниците и служителите спрямо вземанията на други кредитори;
- АВ. като има предвид, че приложното поле на Директива 2008/94/ЕО, и по-специално понятието „дължимо вземане“, е твърде широко, тъй като редица държави-членки прилагат по-тесни дефиниции на понятието „възнаграждение“ (напр. изключват обезщетения при уволнение, премии, възстановяване на разходи и т.н.), което може да доведе до неудовлетворяване на вземания със значителни размери;
- АГ. като има предвид, че определянето на понятията „възнаграждение“ и „заплащане“ е от компетентността на държавите-членки, при условие че се спазват общите принципи на равенство и недискриминация на работниците и служителите, като всеки случай на неплатежоспособност, който потенциално може да навреди на последните, следва да се взема предвид, с цел обезщетяването на тези лица в съответствие със социалните цели на Директива 2008/94/ЕО и праговете нива на обезщетенията, които следва да бъдат определени;
- АД. като има предвид, че поради характера на трудовите договори в ЕС и многообразието на тези договори в рамките на държавите-членки понастоящем е невъзможно да се даде определение на понятието „работник/служител“ на европейско равнище;
- АЕ. като има предвид, че когато е възможно, следва да се избягва допускането на изключения от приложното поле на Директива 2008/94/ЕО;
- АЖ. като има предвид, че поисканите в настоящата резолюция законодателни мерки следва да се основават на подробни оценки на въздействието, за което призоваваше Парламентът;
1. Изисква от Комисията да представи на Парламента, въз основа на член 50, член 81, параграф 2 или член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, едно или повече законодателни предложения, свързани с рамката на ЕС за корпоративната несъстоятелност, като следва подробните препоръки, посочени в приложението, с цел да се гарантира равнопоставеност на участниците въз основа на задълбочен анализ на всички осъществими алтернативи;
 2. Потвърждава, че тези препоръки са в съответствие с принципа на субсидиарност и основните права на гражданите;
 3. Счита, че следва да бъдат предвидени подходящи бюджетни средства във връзка с финансовото отражение на исканото предложение;
 4. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция и приложените към нея подробни препоръки на Съвета и на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 283, 28.10.2008 г., стр. 36.

Вторник, 15 ноември 2011 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ РЕЗОЛЮЦИЯТА

ПОДРОБНИ ПРЕПОРЪКИ ПО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Част 1: Препоръки относно хармонизацията на специфични аспекти на законодателството относно несъстоятелността и дружественото право*1.1. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти на образуването на производства по несъстоятелност*

Европейският парламент предлага хармонизиране на условията за образуване на производство по несъстоятелност. Европейският парламент счита, че чрез директива следва да хармонизират някои аспекти на образуването на производството така, че:

- да може да се образува производство по несъстоятелност срещу длъжници, които са физически/юридически лица или сдружения;
- производствата по несъстоятелност да бъдат образувани своевременно, за да се даде възможност за спасяване на предприятието, което се намира в трудно положение;
- да може да се образува производство по несъстоятелност по отношение на активите на гореспоменатите длъжници, активите на правни субекти без правосубектност (като например европейско обединение по икономически интереси), наследствено имущество и активи, попадащи под режима на съпругеска имуществена общност;
- всяко предприятие, изпаднало във временна несъстоятелност, да може да започне производство по несъстоятелност, с цел собствена защита;
- да може да се образува производство по несъстоятелност и след прекратяване на юридическо лице или правен субект без правосубектност, ако активите все още не са разпределени или ако те все още са в наличност;
- да може да се образува производство по несъстоятелност от съд или друг компетентен орган при писмено заявление от страна на кредитор или длъжник; искането за образуване на производство да може да се оттегля, ако производството все още не е открито или искането не е отхвърлено от съда;
- кредитор да може да поиска образуване на производство, ако има правен интерес от това и докаже убедително, че има изискуемо вземане;
- да може да се образува производство, ако длъжникът е неплатежоспособен, т.е. не е в състояние да изпълни своите задължения за плащане; в случай че искът е внесен от длъжника, производството да може да се образува, дори и ако предстои обявяване в несъстоятелност на длъжника, т.е. ако длъжникът има вероятност да не изпълни своите задължения за плащане;
- по отношение на задължението за длъжника да поиска обявяване на фалит, производството трябва да се образува в срок от един до два месеца след прекратяването на плащанията, ако съдът вече не е образувал предварително производство или е предприел други съответни мерки за защита на активите и при условие, че са налице достатъчно активи за покриване на разходите във връзка с производството по несъстоятелност;
- държавите-членки да се задължат да определят правила, съгласно които длъжникът да носи отговорност, ако не поиска обявяване на фалит или ако искането не е подадено в съответствие с правилата, както и да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи санкции.

1.2. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти на предявяването на вземания

Европейският парламент предлага хармонизиране на условията за предявяване на вземания при производства по несъстоятелност. Европейският парламент счита, че чрез директива следва да хармонизират някои аспекти на предявяването на вземания, така че:

- датата за установяване на неизплатените дължими вземания да бъде датата, на която работодателят е обявил несъстоятелност, т.е. датата, на която е взето решението за откриване на производство по несъстоятелност, или датата, на която откриването на производството е отказано на основание, че разходите не са покрити;

Вторник, 15 ноември 2011 г.

- кредиторите да предявяват вземането си пред ликвидатора в писмена форма в рамките на определен срок;
- от държавите-членки да се изисква да определят горепосочения срок в рамките на един до три месеца от датата на публикуване на решението за фалит;
- от кредитора да се изисква да представи документи в подкрепа на вземането;
- ликвидаторът да изготви таблица с всички предявени вземания и компетентният съд да изложи на показ тази таблица съгласно член 2, буква г) от Регламента относно производството по несъстоятелност;
- всяко закъсняло предявяване на вземания, т.е. вземания на кредитор, който е пропуснал срока за предявяване на вземане, да се проверява, но това може да доведе до допълнителни разходи за въпросния кредитор.

1.3. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти, свързани с исковите за отмяна

Европейският парламент предлага хармонизиране на някои аспекти на исковите за отмяна, така че:

- законодателствата на държавите-членки да предвиждат възможността за оспорване на актове, които са издадени преди образуването на производство и са в ущърб на кредиторите;
- актовете, които могат да бъдат предмет на искове за отмяна, да бъдат сделки, извършени в условията на предстоящо обявяване в несъстоятелност, учредяване на обезпечителни права, сделки със свързани лица, както и сделки, извършени с цел измама на кредиторите;
- срокът, през който един акт може да бъде оспорен чрез иск за отмяна, да варира в зависимост от естеството на въпросния акт; сроковете да започват да текат от датата на внасяне на искането за образуване на производство; сроковете да бъдат между три и девет месеца за сделки, извършени в условията на предстоящо обявяване в несъстоятелност, между шест и дванадесет месеца за учредяването на обезпечителни права, между една и две години за сделки със свързани лица, и между три и пет години за сделки, извършени с цел измама на кредиторите;
- тежестта на доказване за това дали даден акт може да бъде оспорен да пада по правило върху лицето, което твърди, че актът може да бъде оспорен; тежестта на доказване за сделки със свързани лица да пада върху свързаното лице.

1.4. Препоръка относно хармонизацията на някои общи аспекти на изискванията за квалификацията и работата на ликвидаторите

- ликвидаторът трябва да бъде одобрен от компетентен орган на държава-членка или да бъде определен от компетентен съд на държава-членка и трябва да има добра репутация и необходимото образование за изпълнението на своите задължения;
- ликвидаторът трябва да бъде компетентен и квалифициран, за да може да извърши оценка на положението на дружеството на длъжника и да поеме управленските функции на дружеството;
- при образуване на главно производство по несъстоятелност ликвидаторът следва да бъде упълномощен за шестмесечен срок да взема решения със задна дата относно защитата на активите, ако дадено дружество е преместило своя капитал;
- ликвидаторът трябва да бъде упълномощен да използва подходящи приоритетни процедури за възстановяване на дължими на дружеството суми, преди удовлетворяване на кредиторите и като алтернатива на прехвърлянето на вземания;
- ликвидаторът трябва да бъде независим от кредитори и други заинтересовани страни при производството по несъстоятелност;
- в случай на конфликт на интереси, ликвидаторът трябва да подаде оставка.

1.5. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти на плановете за реструктуриране

Европейският парламент предлага хармонизиране на някои аспекти, свързани с изготвянето, прилагането и съдържанието на плановете за реструктуриране, така че:

Вторник, 15 ноември 2011 г.

- като алтернатива на спазването на нормативните разпоредби, длъжниците или ликвидаторите да могат да представят план за реструктуриране;
- планът да съдържа правила за удовлетворяване на кредиторите и отговорността на длъжника след приключване на производството по несъстоятелност;
- планът да съдържа цялата необходима информация, позволяваща на кредиторите да вземат решение дали могат да приемат плана;
- планът да се одобрява или отхвърля със специфична процедура пред съответния съд;
- ненакърнени кредитори или страни, които не са засегнати от плана, не следва да имат право да гласуват относно плана или най-малко не следва да бъдат в състояние да го възпрепятстват.

Част 2: Препоръки по отношение на преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност

2.1. Препоръка относно обхвата на Регламента относно производството по несъстоятелност

Европейският парламент счита, че обхватът на Регламента относно производството по несъстоятелност следва да бъде разширен, така че да включи и производства по несъстоятелност, при които имуществото остава във владение на длъжника или е бил назначен временен ликвидатор. Съответно приложение А към Регламента относно производството по несъстоятелност следва да се преразглежда.

2.2. Препоръка относно определението на „център на основните интереси“

Европейският парламент счита, че Регламентът относно производството по несъстоятелност следва да включва определение на понятието „център на основните интереси“, формулирано по такъв начин, че да бъде предотвратено свързаното със злоупотреби търсене на най-благоприятна правна система (forum shopping). Европейският парламент предлага да бъде добавено официално определение въз основа на формулировката на съображение 13, която насочва към обективната познаваемост за трети страни.

Европейският парламент счита, че определението следва да отчита елементи като възможността за външна проверка на протичането на основните бизнес дейности, местоположението на активите, центъра на оперативните или производствените дейности, работното място на работниците и служителите и т.н.

2.3. Препоръка относно определението за „предприятие“ в рамките на вторичното производство

Европейският парламент счита, че Регламентът относно производството по несъстоятелност следва да включва определение на „предприятие“ като място на дейност, на което длъжникът извършва трайна стопанска дейност, като използва човешки ресурси, стоки и услуги.

2.4. Препоръка относно сътрудничеството между съдилищата

Европейският парламент смята, че член 32 от Регламента относно производството по несъстоятелност следва да предвижда ясно задължение за комуникация и сътрудничество не само между ликвидаторите, но и между съдилищата.

В случай на образуване на главно и вторично производство по несъстоятелност сроковете за обработка за тези производства следва да бъдат хармонизирани и съкратени.

2.5. Препоръки по определени аспекти на иските за отмяна

Европейският парламент счита, че член 13 от Регламента относно производството по несъстоятелност следва да бъде изменен по такъв начин, че да не насърчава трансграничните иски за отмяна, а да помага за предотвратяване на успешни иски за отмяна чрез клаузи за избор на право.

Във всеки случай при преразглеждане на разпоредбите относно иските за отмяна следва да бъде взето предвид, че здравите във финансово отношение дъщерни предприятия на дадено несъстоятелно холдингово дружество не следва да бъдат принуждавани да обявяват несъстоятелност поради иски за отмяна, а по-скоро да бъдат продавани в интерес на кредиторите като действащи предприятия.

Вторник, 15 ноември 2011 г.

Част 3: Препоръки относно обявяването на несъстоятелност на групи от дружества

Поради различните нива на интеграция, които могат да съществуват в рамките на една група от дружества, Европейският парламент счита, че Комисията следва да представи гъвкаво предложение за регламентиране на несъстоятелността на групи от дружества, като вземе предвид следното:

1. Когато функционалната структура или структурата на собствеността позволява това, следва да се прилага следният подход:
 - А. Производството следва да се образува в държавата-членка, където се намира седалището на групата. Признаването на образуването на производство следва да става автоматично.
 - Б. Образуването на главното производство следва да доведе до спиране на производствата, образувани в друга държава-членка срещу други дружества от групата.
 - В. Следва да бъде определен само един синдик.
 - Г. Във всяка държава-членка, в която се образуват вторични производства, следва да бъде създадена комисия, която да защитава и представлява интересите на местните кредитори, работници и служители.
 - Д. Ако е невъзможно да бъде определено на кой длъжник принадлежат определени активи или да се оценят вътрешнодружествените иски, по изключение следва да се извърши обединяване на активите.
2. За производства по несъстоятелност по отношение на децентрализирани групи, инструментът следва да предвижда следното:
 - А. Правила за задължителна координация и сътрудничество между съдилищата, между съдилищата и синдиците и между самите синдици.
 - Б. Правила за незабавно признаване на решенията за образуване, провеждане и приключване на производство по несъстоятелност и на решенията, които са постановени във връзка с такова производство.
 - В. Правила за достъп на ликвидаторите и кредиторите до съдилищата.
 - Г. Правила за улесняване и насърчаване на използването на различни форми на сътрудничество между съдилищата с цел координация на производствата по несъстоятелност и установяване на условията и гаранциите, които следва да се прилагат към тези форми на сътрудничество. Те биха засегнали обмена на информация, координацията на операциите и изготвянето на общи решения:
 - предаване на информация между съдилищата с всякакви средства,
 - координация на управлението и надзора на имуществото и делата на длъжника,
 - договаряне, одобряване и прилагане на споразуменията в областта на несъстоятелността във връзка с координацията на производствата,
 - координация на изслушванията.
 - Д. Правила, които позволяват и насърчават назначаването на общ ликвидатор за всички производства, който се определя от участващите съдилища и се подпомага от местни представители, които съставят управителен комитет, както и правила за определяне на процедурата, която урежда сътрудничеството между членовете на управителния комитет.
 - Е. Правила, които позволяват и насърчават трансграничните споразумения в областта на несъстоятелността, които биха разгледали разпределението на отговорността за различните аспекти на провеждането и администрирането на производствата между отделните участващи съдилища и между синдиците, включително:
 - разпределение на отговорностите между страните по споразумението;
 - наличие и координация на помощта;

Вторник, 15 ноември 2011 г.

- координация на възстановяването на активи в полза на кредиторите като цяло;
- предявяване и обработка на искове;
- методи за комуникация, включително език, честота и средства,
- използване и освобождаване на активи;
- координация и хармонизация на планове за реструктуриране;
- въпроси, свързани конкретно със споразумението, включително неговото изменение и прекратяване, тълкуване, ефективност и разрешаване на спорове;
- администриране на производствата, по-специално по отношение на спирането на производствата или споразуменията между страните да не прибягват до някои правни действия;
- гаранции;
- разходи и такси.

Част 4: Препоръка относно създаването на европейски регистър по несъстоятелност

Европейският парламент предлага създаването на европейски регистър по несъстоятелност в контекста на европейския портал за електронно правосъдие, който следва да съдържа за всяка образувано трансгранично производство по несъстоятелност най-малко следното:

- съответните съдебни заповеди и решения,
- назначаването на ликвидатора и данните за контакт на това лице,
- крайните срокове за предявяване на вземания.

Предаването на тези данни на регистъра на ЕС от съдилищата следва да бъде задължително.

Информацията следва да бъде представена на официалния език на държавата-членка, в която е образувано производството, и на английски език.

Демографски промени и последици от тях за бъдещата политика на сближаване на ЕС

P7_TA(2011)0485

Резолюция на Европейския парламент от 15 ноември 2011 г. относно демографските промени и последици от тях за бъдещата политика на сближаване на ЕС (2010/2157(INI))

(2013/C 153 E/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид петия доклад на Генерална дирекция „Регионална политика“ за икономическото, социалното и териториалното сближаване, и по-конкретно страниците от 230 до 234 от него,
- като взе предвид заключенията от петия доклад за сближаването: бъдещето на политиката на сближаване (COM(2010)0642) и придружителния документ (SEC(2010)1348),
- като взе предвид работния документ на Генерална дирекция „Регионална политика“ от ноември 2008 г. „Региони 2020: оценка на бъдещите предизвикателства за регионите в ЕС“ (информационен документ към работен документ на службите на Комисията SEC(2008)2868),